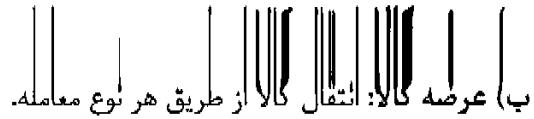

غیرقابل استناد

فصل اول - کلیات، تعاریف و دامنه شمول

ماده (۱): مفاهیم و اصطلاحات به کار رفته در این قانون، دارای تعاریف زیر می‌باشند.

الف) کالا: هر نوع اموال منقول و غیرمنقول که قابل مبادله باشد. حامل‌های انرژی و همچنین انواع گاز و آب در حکم کالا محسوب می‌گردند. پول رایج جمهوری اسلامی ایران و همچنین پول رایج کشورهای خارجی کالا محسوب نمی‌شود.

ب) عرضه کالا: انتقال کالا از طریق هر نوع معامله.

ج) عرضه کالا به خود: کالاهایی که توسط مؤذی خریداری، تحصیل یا تولید می‌شوند و برای استفاده شغلی یا مصارف شخصی برداشته می‌شوند.

د) ارائه خدمت: انجام خدمات برای غیر در مقابل مابهاء.

ه) واردات: ورود کالا یا خدمت از خارج از کشور یا از مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی به قلمرو گمرکی کشور.

و) صادرات: صدور کالا یا خدمت به خارج از کشور یا به مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی.

توضیح: با توجه به اختلاف نظر در خصوص شمول مالیات بر ارزش افزوده در مناطق آزاد تجاری- صنعتی و ویژه اقتصادی، دو سناریو مطرح شده است. در صورت پذیرش بند (ه) و (و) بالا که آخرین مصوبه کمیسیون اقتصاد است مناطق خارج از دایره شمول مالیات بر ارزش افزوده قرار می‌گیرند. اما در صورت پذیرش متون زیر به عنوان تعریف واردات و صادرات، عرضه کالا و ارائه خدمات در مناطق نیز مشمول مالیات بر ارزش افزوده می‌شود.

ه) واردات: ورود کالا یا خدمت از خارج از کشور

و) صادرات: صدور کالا یا خدمت به خارج از کشور

ز) مالیات فروش: مالیات بر عرضه کالاهای و ارائه خدمات مشمول در یک دوره معین.

ح) مالیات خرید: مالیات بر خرید کالاهای و خدمات مشمول که مؤذیان برای فعالیت‌های اقتصادی خود در یک دوره معین با رعایت این قانون پرداخت می‌نمایند.

ط) مالیات بر ارزش افزوده: مالیات فروش پس از کسر مالیات خرید در یک دوره معین.

ی) مالیات: مالیات بر ارزش افزوده، مگر در مواردی که عنوان دیگری داشته باشد.

ک) نرخ مالیات: نرخ مالیات بر فروش کالا و ارائه خدمات واردات آنها.

ل) قانون مالیات‌های مستقیم: قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲۰۳ و اصلاحات بعدی آن.

م) سازمان: سازمان امور مالیاتی کشور

ن) مؤذی: شخصی است که به عرضه کالا و ارائه خدمات واردات و صادرات آنها مبادرت می‌نماید. اشخاص به ترتیبی که سازمان تعیین و اعلام می‌کند مؤذی محسوب و مشمول تکالیف مقرر در این قانون می‌شوند.

س) حد آستانه: میزانی از فروش یا درآمد سالانه مؤذیان است که شاخص تعیین شمول مؤذیان برای فراخوان و اجرای این قانون می‌باشد. تعیین حد آستانه برای مؤذیان و تغییرات بعدی آن با پیشنهاد سازمان و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد بود.

تبصره - واحدهای تولیدی و معدنی قبل از بهره‌برداری که دارای مجوز تأسیس از مراجع ذیربط می‌باشند و همچنین، صادرکنندگان و واردکنندگان به عنوان مؤذی شناخته شده و بدون حد آستانه مشمول اجرای قانون خواهند بود.

ع) سال مالیاتی: یک سال شمسی است که به چهار دوره مالیاتی سه ماهه تقسیم می‌شود. در صورتی که شروع یا خاتمه فعالیت مؤذی در خلال یک دوره مالیاتی باشد، زمان فعالیت مؤذی طی دوره مربوط، یک دوره مالیاتی تلقی می‌شود.

ف) خدمات مالی و اعتباری؛ دریافت سپرده و به کارگیری آن در قالب اعطای تسهیلات و یا ایجاد اعتبار در چارچوب قانون پولی و بانکی کشور، قانون عملیات بانکی بدون ربا و مصوبات شورای پول و اعتبار و نیز انتقال وجه و خرید و فروش ارز اعم از نقدی یا حواله‌ای.

ص) خدمات واسپاری (لیزینگ)؛ اعطای تسهیلات در چارچوب قرارداد اجاره و فروش اقساطی برای واگذاری اموال منقول و غیرمنقول مورد تقاضا به مشتریان.

ق) معافیت مالیاتی؛ عدم تعلق مالیات بر عرضه کالاهای ارائه خدمات. در این صورت مالیات خرید نهاده‌های مربوط به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی در قیمت تمام شده منظور می‌شود.

ماده ۲ - عرضه کالاهای ارائه خدمات در ایران و همچنین واردات و صادرات آنها مشمول مقررات این قانون می‌باشد.

در صورت پذیرش تعلق مالیات بر ارزش افزوده بر مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی، متن زیر جایگزین ماده ۲ خواهد شد.

ماده ۲ - عرضه کالاهای ارائه خدمات در ایران (اعم از قلمرو گمرکی و مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی) و همچنین واردات و صادرات آنها مشمول مقررات این قانون می‌باشد.

تبصره ۱ - کالاهای مشمول مالیات موضوع این قانون که توسط مؤدی (اشخاص حقیقی) خریداری، تحصیل یا تولید می‌شود، در صورتی که برای مصارف شخصی برداشته شود عرضه کالا به خود محسوب می‌شود و مشمول مالیات خواهد شد. در صورتی که عرضه کالا به خود برای استفاده شغلی باشد مشمول مالیات نخواهد شد.

تبصره ۲ - معاوضه کالاهای ارائه خدمات در این قانون، عرضه کالا و ارائه خدمت از طرف هر یک از متعاملین محسوب می‌شود و مشمول مقررات این قانون می‌باشد.

ماده ۳ - تاریخ تعلق مالیات به شرح ذیل است:

الف - در مورد عرضه کالا: تاریخ صورتحساب، تاریخ تحويل و یا تاریخ تحقق معامله، هر یک که مقدم باشد؛

ب - در مورد عرضه کالا به خود: تاریخ برداشت برای مصارف شخصی؛

ج - در مورد معاوضه: تاریخ معاوضه؛

د - در مورد ارائه خدمات: تاریخ صورتحساب یا تاریخ ارائه خدمت، هر یک که مقدم باشد؛

ه - در مورد پیمانکاری: تاریخ پرداخت علی‌الحساب و یا تاریخ تأیید صورت وضعیت، هر یک که مقدم باشد؛

و - در مورد صادرات کالا: تاریخ صدور به خارج از کشور یا به مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی؛

ز - در مورد واردات کالا: تاریخ ترخیص کالا از گمرک؛ در مورد کالای متروکه، تاریخ ترخیص نهایی از گمرک؛

ح - در مورد واردات خدمت: تاریخ ثبت در دفاتر و یا تاریخ پرداخت ما به ازاء، هر یک که مقدم باشد؛

ط - در مورد صادرات خدمت: تاریخ صدور صورتحساب و یا دریافت ما به ازاء، هر یک که مقدم باشد؛

ی - در مورد فروش آب و برق و گاز و تلفن به مشتریان: تاریخ صورتحساب (قوبض).

ک - در موارد دیگر که به پیشنهاد سازمان به تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد: تاریخ صورتحساب.

فصل دوم - معافیت‌ها

ماده ۴ - عرضه کالاهای ارائه خدمات مشروح زیر و واردات آنها از پرداخت مالیات معاف می‌باشد:

الف - کالاهای

۱- محصولات کشاورزی فرآوری نشده (بسته‌بندی، انجماد، پاک کردن، درجه‌بندی، پوست‌گیری و خشک کردن، از نظر این قانون فرآوری محسوب نمی‌گردد) به استثنای چوب خام داخلی

۲- دام و طیور زنده و آبزیان، زنبور عسل، نوغان و پیله ابریشم؛

- ۳- خوراک دام و طیور و آبزیان؛
 ۴- کود، بذر، نهال و سم؛
 ۵- آب مصارف کشاورزی؛
 ۶- آرد خبازی، نان (صنعتی و سنتی)، گوشت، تخم ماکیان و پرندگان، انواع ماکارونی، برنج، جبوبات، پروتئین سویا، شیر،
 ماست، پنیر، شیر خشک؛
 ۷- خمیر کاغذ و کاغذ باطله، کتاب، روزنامه، مجله و نشریات (کاغذی و الکترونیکی) انواع دفاتر تحریر و کاغذ چاپ و
 تحریر.
- تبصره - خدمات آگهی و تبلیغات از حکم این ماده مستثنی است.
- ۸- کالاهای اهدایی به صورت بلاعوض به وزارت‌خانه‌ها، مؤسسه‌های دولتی، جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران،
 موسسات خیریه و حوزه‌های علمیه با تأیید هیأت وزیران
- ۹- کالاهای واردہ همراه مسافر برای استفاده شخصی تا میزان معافیت مقرر طبق مقررات صادرات و واردات؛
 ۱۰- اموال غیر منقول، اعم از عین و منفعت؛ این معافیت قابل تسری به ارائه خدمات هتلداری، اتبارداری، غرفه‌های
 نمایشگاهی و همچنین ارائه خدمات اجاره اموال منقول از قبیل ماشین‌آلات منصوبه در آن‌ها و تأسیسات شهریازی‌ها نخواهد
 بود.
- ۱۱- واردات شمش طلا توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛
 ۱۲- هر گونه انتقال دارایی به‌از صندوق‌های سرمایه‌گذاری، موضوع قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور
 تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب ۱۳۸۸، به عنوان آورده غیر نقد شرکاء در همان واحدهای
 سرمایه‌گذاری؛
- ۱۳- انتقال طلا و مسکوکات طلا به‌از صندوق‌های سرمایه‌گذاری، موضوع قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به
 منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب ۱۳۸۸، که دارای مجوز برای سرمایه‌گذاری در طلا و
 مسکوکات طلا از سازمان بورس و اوراق بهادار می‌باشدند.
- ۱۴- واردات داروهای پیشگیری و درمانی (انسانی، حیوانی و گیاهی) و کالاهای مصرفی درمانی با تأیید وزرای بهداشت،
 درمان و آموزش پزشکی و جهاد کشاورزی حسب مورد.
- ۱۵- رادار و تجهیزات کمک ناوبری هوایوردي، تجهیزات نظامي و اطلاعاتي موضوع بندهای (پ)، (ت) و (ث) ماده ۱۱۹
 قانون امور گمرکي مصوب ۱۳۹۰/۰۸/۲۰ با رعایت ترتیبات مقرر در بندهای مذکور.
- ۱۶- واردات ماشین‌آلات و تجهیزات سرمایه‌ای معدنی، کشاورزی، راهسازی، ریل گذاری و هواپیما، هلیکوپتر، لوكوموتیو و واگن
 و خطوط تولید صنعتی به تشخیص وزارت صنعت، معدن و تجارت توسط واحدهای مجاز با رعایت قانون حداکثر استفاده از توان
 تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آن‌ها در امر صادرات و اصلاح ماده ۱۰۴ ق.م. مصوب ۱۳۹۱/۶/۶
 مجلس شورای اسلامی.
- ۱۷- تجهیزات پزشکی و آزمایشگاهی دانشگاهها و مراکز پژوهشی و تجهیزات و اقلام با کاربرد منحصر نظامی.

مقرر شد کالاهای فرهنگی به این بند العاق شود.

(ب) خدمات

- ۱- خدمات پوست‌گیری و خشک کردن محصولات کشاورزی فرآوری نشده
- ۲- انواع خدمات درمانی و پیشگیری (انسانی، حیوانی، گیاهی)، خدمات توانبخشی و حمایتی، و خدمات آرامستان‌ها؛
- ۳- ارایه خدماتی که مابهازه آن به صورت حقوق و دستمزد پرداخت می‌شود در صورتی که مشمول فصل مالیات بر درآمد حقوق موضوع قانون مالیات‌های مستقیم باشد.

۴-الف) خدمات مالی و اعتباری بانک‌ها، مؤسسات اعتباری غیربانکی، تعاونی‌های اعتبار و صرافی‌ها که به موجب قانون

تأسیس شده یا می‌شوند، یا دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی ج.ا.ا. می‌باشند.

ب) خدمات واسپاری اشخاص دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی ج.ا.ا.

ج) خدمات اعتباری قرض‌الحسنه صندوق‌های قرض‌الحسنه دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی ج.ا.ا. یا سایر مراجع موره تأیید بانک مرکزی ج.ا.ا. و همچنین صندوق‌های قرض‌الحسنه که به موجب قانون تأسیس شده یا می‌شوند.

د) اعطای تسهیلات و صدور ضمانت‌نامه‌ها توسط صندوق‌های حماقی، سرمایه‌گذاری و بیمه‌ای که به موجب قانون تأسیس شده‌اند در چارچوب اساسنامه آن‌ها.

۵- خدمات دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی؛

۶- خدمات بیمه مستقیم و اتکایی دارای مجوز فعالیت از بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و همچنین خدمات بیمه محصولات کشاورزی؛

۷- خدمات معاملات و تسویه اوراق بهادار و کالا در بورس‌ها و بازارهای خارج از بورس و بازارگردانی و سبدگردانی توسط اشخاص دارای مجوز فعالیت از شورای عالی بورس یا سازمان بورس و اوراق بهادار.

۸- بازخرید یا نقل و انتقال سهام، حق تقدم، سهم الشرکه و سایر اوراق بهادار؛

۹- نقل و انتقال واحدهای (unit) سرمایه‌گذاری صندوق‌های سرمایه‌گذاری دارای مجوز از بورس اوراق بهادار.

۱۰- خدمات حمل و نقل:

الف - خدمات حمل و نقل عمومی مسافری درون و برون شهری جاده‌ای، ریلی، هوایی، دریایی؛

ب - خدمات حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای، ریلی، هوایی، دریایی و خطوط انتقال لوله‌ای و سیمی؛

ج - خدمات حمل و نقل عبور خارجی کالا (ترانزیت).

د- خدمات معاوضه (سوآپ) نفت خام و فرآورده‌های نفتی (بنزین، نفت‌گاز، نفت کوره، نفت سفید، گاز مایع و سوخت هوایی)، گاز طبیعی و برق.

۱۱- خدمات آموزشی و پژوهشی طبق آیین‌نامه‌ای که با پیشنهاد مشترک وزارت‌خانه‌های امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور)، علوم، تحقیقات و فناوری، آموزش و پرورش، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون به تصویب هیئت وزیران می‌رسد؛

۱۲- ارائه خدمات مخابراتی باست انتقال ترافیک مخابراتی به داخل کشور و ترانزیت ترافیک مخابراتی از طریق شرکت ارتباطات زیرساخت به مشتریان و اپراتورهای خارج از کشور؛

۱۳- ارائه خدمات ناوبری و مخابراتی و سرویس‌های مراقبت از هر هواپیما در پروازهای عبوری، بدون توقف و یا با توقف در ایران که از قلمرو هوایی ایران استفاده می‌کنند.

ماده ۵- موارد زیر از پرداخت مالیات معاف هستند و مالیات خرید نهاده‌های آنها مسترد می‌شود.

الف) صادرات کالاهای خارج از کشور یا به مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی از طریق مبادی خروجی رسمی با ارائه پروانه سبز گمرکی صادره توسط گمرک یا برگ خروجی (در مورد صادرات کالاهای) و اسناد و مدارک مثبته (در مورد صادرات خدمات)؛

ب) عرضه انواع داروهای درمانی و پیشگیری (انسانی، حیوانی و گیاهی) و کالاهای مصرفی درمانی تولید داخل با تأیید وزاری بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی یا جهاد کشاورزی حسب مورد؛

ج) عرضه ماشین‌آلات و تجهیزات سرمایه‌ای معدنی و کشاورزی و خطوط تولید صنعتی به تشخیص وزارت صنعت، معدن و تجارت.

در صورت پذیرش تعلق مالیات بر ارزش افزوده بر مناطق آزاد تجاری- صنعتی و ویژه اقتصادی، متن زیر جایگزین بند الف ماده ۵ خواهد شد.

بند الف- صادرات کالاها و خدمات به خارج از کشور از طریق مبادی خروجی رسمی با ارائه پروانه سبز گمرکی صادره توسط گمرک یا برگ خروجی (در مورد صادرات کالاها) و اسناد و مدارک مثبته (در مورد خدمات):

ماده ۶- مالیات پرداختی بابت کالاهای همراه مسافران تبعه کشورهای خارجی که ظرف دو ماه از تاریخ خرید از کشور خارج گردند، در صورتی که جمع مالیات خرید پرداختی آنان کمتر از یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال نباشد از محل وصولی‌های جاری، هنگام خروج از کشور با ارائه اسناد و مدارک مثبته، توسط سازمان مسترد می‌گردد.
آیین‌نامه اجرایی این تبصره توسط سازمان امور مالیاتی کشور ظرف مدت ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

فصل سوم- مأخذ، نرخ و نحوه محاسبه

ماده ۷- مأخذ محاسبه مالیات فروش، بهای کالا یا خدمت مندرج در صورتحساب است. در مواردی که صورتحساب موجود نباشد و یا از ارائه آن خودداری شود و یا به موجب اسناد و مدارک مثبته احراز شود که ارزش مندرج در آنها واقعی نیست، مأخذ محاسبه مالیات فروش، ارزش روز کالا یا خدمت به تاریخ روز تعلق می‌باشد.

تبصره- موارد زیر جزء مأخذ محاسبه مالیات فروش نمی‌باشد:

الف) تخفیفات اعطایی؛

ب) مالیات موضوع این قانون که قبل از تعلق روز عرضه کننده کالا یا ارائه دهنده خدمت پرداخت شده است؛

ج) سایر مالیات‌های غیر مستقیم و عوارضی که به موجب قوانین موضوعه هنگام عرضه کالا یا ارائه خدمت به آن تعلق گرفته است؛

د) وجودی که به موجب سایر قوانین وصول می‌شود و به حساب درآمد عمومی واریز می‌گردد؛
ه) یارانه پرداختی دولت بابت جبران تمام یا قسمتی از قیمت کالا یا خدمت عرضه یا ارائه شده به اشخاصی که برای عرضه کالا و ارائه خدمات آنان قیمت مصوب تعیین می‌شود، مشروط به آن که مالیات فروش به عنوان بخشی از آن احتساب نشده باشد؛

و) کمک‌های نقدی یا غیر نقدی و همچنین چبران زیان پرداختی توسط دولت طبق قوانین و مقررات موضوعه، مشروط به آن که مالیات فروش به عنوان بخشی از آن احتساب نشده باشد.

ز) کمک‌های پرداختی شهرداری‌ها و دهیاری‌ها به سازمان‌های آتش‌نشانی طبق قوانین و مقررات موضوعه، مشروط به آن که مالیات متعلق به عنوان بخشی از آن احتساب نشده باشد.

ماده ۸- مأخذ محاسبه مالیات واردات کالا، مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی می‌باشد. مالیات مذکور جزء حقوق ورودی محسوب نمی‌شود.

ماده ۹- نرخ مالیات بر ارزش افزوده ده درصد (۹٪) می‌باشد.

تبصره- نرخ مالیات طلا و پلاتین (اعم از مصنوعات و شمش) سه درصد (۳٪) می‌باشد.

ماده ۱۰- مالیات خریدی که مؤدیان برای فعالیت‌های اقتصادی خود به استناد اسناد و مدارک و صورتحساب‌های صادره موضوع این قانون پرداخت می‌نمایند، از مالیات فروش دوره مربوط قابل کسر است.

چنانچه در هر دوره مالیات خرید مؤدی بیش از مالیات فروش وی باشد، به حساب اعتبار مالیاتی دوره‌های بعد مؤدی منظور خواهد شد. در صورت تقاضای مؤدی، پس از رسیدگی، مابه التفاوت مذکور از محل وصولی‌های جاری سازمان، مسترد خواهد شد.

تبصره ۱- در صورت احراز غیرواقعی بودن معامله بر اساس اسناد و مدارک مثبته، مالیات خرید معامله مربوط پذیرفته نخواهد شد.

تبصره ۲- مالیات خرید زهاده‌های مربوط به طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای دولت قابل پذیرش نبوده و جزء بهای تمام شده دارایی منظور می‌گردد.

تبصره ۳- در صورتی که مؤدیان به عرضه کالاها و ارائه خدمات معاف از مالیات موضوع این قانون اشتغال داشته باشند و یا طبق مقررات این قانون مشمول مالیات نباشند، مالیات خرید آنها قابل تهاوت یا استرداد نمی‌باشد.

تبصره ۴- در صورتی که مؤدیان به عرضه توأم کالاها و خدمات مشمول و معاف از مالیات اشتغال داشته باشند، صرفاً

مالیات خرید مربوط به کالاها و خدمات مشمول، قابل کسر و تهاوت خواهد بود.

تبصره ۵- صرفنظر از آنکه مؤدیان به عرضه کالاها و خدمات معاف یا مشمول اشتغال داشته باشند، مالیات خرید مربوطه به ماشین‌آلات خطوط تولید آنها قابل کسر، تهاوت و استرداد خواهد بود.

تبصره ۶- مالیات پرداختی مؤدیان بابت کالاهای خاص، موضوع بندهای ۱، ۲ و ۳ ماده (۳۶) این قانون، در صورتی که به عنوان مواد اولیه محصول تولیدی دیگر به کار برده شوند، به عنوان اعتبار مالیاتی قابل پذیرش خواهد بود.

تبصره ۷- آن قسمت از مالیات خرید پرداختی مؤدیان که طبق مقررات این قانون قابل کسر از مالیات‌های وصول شده یا قابل استرداد نیست، به عنوان هزینه‌های قابل قبول موضوع قانون مالیات‌های مستقیم محسوب می‌شود.

تبصره ۸- در صورتی که مؤدی درخواست نماید که مازاد مالیات خرید بر مالیات فروش وی در یک دوره مالیاتی مسترد گردد، اداره امور مالیاتی موظف است حداقل ظرف دو ماه از تاریخ ثبت درخواست، نسبت به استرداد ما به التفاوت مذکور از محل وصولی‌های جاری اقدام نماید. در غیر این صورت مشمول خسارتری به میزان دو درصد (۰/۲) در ماه از تاریخ درخواست نسبت به مبلغ قابل استرداد و مدت تأخیر خواهد بود.

در مورد صادرات کالاها و خدمات مهلت زمانی برای استرداد مابه التفاوت فوق الذکر یک ماه تعیین می‌گردد. آیین‌نامه اجرایی این تبصره در خصوص پذیرش درخواست، نحوه رسیدگی، و واریز به حساب مؤدی ظرف ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون با پیشنهاد سازمان به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره ۹- مالیات خرید سفارتخانه‌ها، مأموریت‌های دیپلماتیک، پست‌های کنسولی مأموران دیپلماتیک و کارکنان اداری و فنی آنها که تبعه دولت جمهوری اسلامی ایران نمی‌باشند، به شرط عمل متقابل، و دفاتر سازمان‌های بین‌المللی و اعضای آنان که مقیم جمهوری اسلامی ایران می‌باشند، با ارائه اسناد و مدارک مثبته، قابل استرداد است. نحوه استرداد به موجب دستورالعملی خواهد بود که توسط وزارتخانه‌های امور خارجه و امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) تصویب و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۱۱- سازمان می‌تواند با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، مالیات بر ارزش افزوده گروههای شغلی مؤدیان اشخاص حقیقی مشمول این قانون را که در حلقه آخر زنجیره مالیات بر ارزش افزوده قرار می‌گیرند، بر اساس میزان فروش و نرخ مالیات بر ارزش افزوده و اعمال ضریب ارزش افزوده فعالیت مربوط تعیین نماید، مشروط بر آنکه مالیات خرید آنها در مراحل قبلی پرداخت شده باشد و حجم فروش سالانه آنها تا حداقل میزان پنج برابر حد آستانه باشد. ضریب ارزش افزوده هر فعالیت توسط کارگروهی مشتمل از نمایندگان سازمان، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و اتاق اصناف کشور تعیین می‌گردد.

تبصره ۱- کارگروه موضوع این ماده مکلف است ضریب ارزش افزوده برای محاسبه مالیات از روش موضوع این ماده را به نحوی تعیین نماید که مؤدیان تشویق به نگهداری و ارائه دفاتر و اسناد و مدارک شوند. ضریب ارزش افزوده هر گروه فعالیت، برای هر سال تعیین و اعلام می‌گردد.

تبصره ۲- انتخاب روش مذکور برای مؤدیان موضوع این ماده پس از اعلام سازمان برای یک سال مالی اختیاری خواهد بود.

فصل چهارم- وظایف و تکالیف مؤدیان و اشخاص ثالث

ماده ۱۲- مؤدیان مکلفند در قبال عرضه کالاها و ارائه خدمات موضوع این قانون، اطلاعات مورد نیاز سازمان را در صورتحساب صادره درج و مالیات متعلق را وصول نمایند. در مواردی که مؤدیان به موجب مقررات از سامانه صندوق فروش استفاده می کنند، خروجی های چاپی صندوق های مذکور و همچنین خروجی الکترونیکی یا اطلاعات مندرج در آن، جایگزین صورتحساب خواهد بود.

ماده ۱۳- مؤدیان موضوع این قانون مکلفند حسب مورد، دفاتر قانونی و استناد و مدارک (اعم از الکترونیکی یا غیر الکترونیکی) را مطابق مقررات قانون مالیات های مستقیم برای تعیین مأخذ مشمول مالیات خود تنظیم و نگهداری نمایند و همچنین از صورتحساب ها، فرم ها، سامانه های صندوق فروش و یا سایر وسایل و روش های نگهداری حساب که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می شود، استفاده نمایند. مؤدیان مذکور مکلفند دفاتر و استناد و مدارک مذکور را در صورت مراجعة مأموران مالیاتی به آنها ارائه دهند.

تبصره- نحوه ثبت و نگهداری استناد و مدارک و دفاتر مالی دستگاه های اجرایی که بودجه آنها به وسیله دولت تأمین می شود، و همچنین شهرداری ها، سازمان های وابسته به آنها و دهیاری ها بر اساس قوانین و مقررات ذی ربط خواهد بود.

ماده ۱۴- مؤدیان مکلفند مالیات فروش موضوع این قانون را طبق مقررات این قانون از طرف دیگر معامله وصول کنند و به حساب های اعلام شده توسط سازمان واریز نمایند.

تبصره ۱- سازمان می تواند تمام یا بخشی از مؤدیان مشمول این قانون را مکلف نماید مالیات فروش و خرید را همزمان با عرضه و یا دریافت کالا یا ارائه خدمت به نحوی که توسط سازمان تعیین می گردد به صورت برخط، از طریق سامانه عملیات الکترونیکی سازمان به حساب های تعیین شده سازمان یا مؤدی خریدار از محل وصولی های جاری حسب مورد واریز نمایند. دستورالعمل این تبصره در رابطه با تعیین مؤدیان مشمول تبصره، و نحوه به حساب واریز نمودن مالیات فروش و خرید مؤدیان، با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیئت وزیران می رسد.

تبصره ۲- سازمان می تواند مؤدیان را مکلف نماید مالیات فروشی کالاها و خدمات مربوط به فروشنده گانی را که سازمان اعلام می نماید، در زمان خرید به نام فروشنده به حساب سازمان واریز نمایند. در این صورت مالیات پرداختی مذکور به حساب بستانکاری مالیاتی مؤدی (فروشنده کالا و خدمات) منظور خواهد شد. در غیر این صورت، اعتبار خرید مؤدیان (خریداران کالا و خدمات) قابل پذیرش نخواهد بود.

تبصره ۳- سازمان می تواند بنابراین درخواست مؤدیان، به آنها اجازه دهد که در زمان خرید کالا و خدمت، مالیات فروش مربوط به فروشنده گان کالا و خدماتی که سازمان اعلام می نماید، را به نام فروشنده به حساب سازمان واریز نمایند. در این صورت، مالیات پرداختی مذکور به حساب بستانکاری مالیاتی مؤدی (فروشنده کالا و خدمات) منظور خواهد شد.

تبصره ۴- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است مالیات متعلق موضوع این قانون را در زمان ترجیح قطعی از واردکنندگان کالا وصول و همزمان به حساب هایی که بنا به درخواست سازمان نزد خزانه داری کل کشور افتتاح و اعلام می گردد واریز کند و ضمن درج در پروانه های گمرکی و یا فرم های مربوط حسب مورد، امکان دسترسی برخط سازمان به اطلاعات مربوط به اشخاص حقیقی و حقوقی مشمول مقررات این قانون و پایگاه های اطلاعاتی ذیربط را فراهم نماید.

واردکنندگان مکلفند در مورد کالای تولیدی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی را که به موجب قوانین و مقررات مربوط، تولید داخلی محسوب می گردد، در زمان ورود به قلمرو گمرکی اظهار نمایند و گمرک نیز مکلف است مالیات آنها را اخذ و حسب مقررات فوق الذکر به حساب سازمان واریز نماید.

آیین نامه اجرایی این تبصره با پیشنهاد مشترک سازمان و گمرک جمهوری اسلامی ایران به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می رسد.

در صورتی که مناطق مشمول قانون مالیات بر ارزش افزوده تلقی شوند پارagraf دوم تبصره ۴ حذف خواهد شد.

تبصره ۵ - وارد کنندگان خدمات مکلفند مالیات متعلق به خدمات خریداری شده از خارج از کشور را محاسبه و پرداخت نمایند. چنانچه محل ارائه خدمت و مصرف آن در خارج از کشور باشد، وارد کننده خدمت مشمول این حکم نخواهد بود.

ماده ۱۵ - خریداران (کارفرمایان و فعالان اقتصادی) در صورتی که در زمان خرید کالا و خدمت مشمول مالیات از پرداخت مالیات به مؤدیان طرف معامله استنکاف نمایند، سازمان می‌تواند حسب درخواست مؤدی و با ارائه اسناد و مدارک مثبته توسط وی و پس از ابلاغ مراتب به خریداران مستنکف، از طریق عملیات اجرایی مالیات و جرایم متعلق شامل جرمیه تأخیر و جرمیه عملیات اجرایی را وصول و به نام مؤدی به حسابهای مربوطه پرداخت نمایند.

حکم این ماده رافع مسئولیت مؤدیان نسبت به انجام اقدامات لازم برای وصول مالیات متعلق و پرداخت آن و همچنین اجرای سایر مقررات این قانون نخواهد بود. در هر صورت اشخاص مذکور با مؤدیان متضامناً مشمول پرداخت مالیات و جرایم متعلق خواهند بود.

ماده ۱۶ - در طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای که از منابع بودجه عمومی دولت استفاده می‌شود، کارفرما مکلف است مالیات متعلق را حداکثر تا پایان ماه بعد از تاریخ پرداخت علی‌حساب و یا صورت وضعیت یا صورتحساب حسب مورد، به حساب سازمان واریز نماید. پیمانکاران و مهندسین مشاور و تأمین‌کنندگان کالاهای طرح‌های مذکور در رابطه با پرداخت مالیات متعلق و جرمیه‌های مربوط مسئولیتی نخواهند داشت.

تبصره ۱ - در مشارکت‌های بخش دولتی و خصوصی در طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای موضوع این ماده، کارفرمای بخش دولتی موظف است به نسبت سهم مالکیت خود در طرح مذکور نسبت به پرداخت مالیات متعلق موضوع این ماده اقدام نماید.

تبصره ۲ - در صورت عدم پرداخت کارفرما، خزانه‌داری کل کشور مکلف است، حسب اعلام سازمان، از حساب آنها نزد خزانه یا در اولین تخصیص، حسب مورد نسبت به برداشت میزان بدھی از حساب دستگاه اجرایی ذی‌ربط اقدام کند.

ماده ۱۷ - سازمان می‌تواند با موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی دوره‌های مالیاتی تسلیم اظهارنامه و یا زمان پرداخت مالیات برخی از مؤدیان را با توجه به نوع و حجم فعالیت، کاهش یا افزایش دهد، مشروط بر آن که تغییرات مذکور حداقل سه ماه قبل از شروع دوره مالیاتی، از طریق سامانه عملیات الکترونیکی سازمان و حداقل یکسی از روزنامه‌های کشیرالانتشار اطلاع‌رسانی عمومی شود.

ماده ۱۸ - مؤدیان مکلفند، اظهارنامه هر دوره مالیاتی را حداکثر تا پایان ماه بعد از انقضای دوره مربوط، به ترتیب مقرر در این قانون تسلیم و مالیات بر ارزش افزوده را ظرف مهلت مذکور به حسابهای تعیین شده سازمان نزد خزانه‌داری کل کشور، واریز نمایند. در مورد قراردادهای پیمانکاری، مهلت پرداخت مالیات بر ارزش افزوده تا پایان دوره مالیاتی بعد از دوره مربوطه خواهد بود.

چنانچه مؤدیان در تکمیل اظهارنامه تسلیمی مرتکب اشتباهی شده باشند، می‌توانند حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز از تاریخ انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه نسبت به ارائه اظهارنامه اصلاحی با استناد به اسناد و مدارک، اقدام نمایند. در هر صورت سررسید پرداخت مالیات کماکان مطابق صدر ماده خواهد بود.

تبصره ۱ - برای اشخاص حقیقی که بیش از یک محل شغلی مستقل دارند، تسلیم اظهارنامه و پرداخت مالیات برای هر محل شغلی به طور جداگانه الزامی است، سازمان می‌تواند مؤدیان فوق را مکلف به تسلیم اظهارنامه واحد نماید.

تبصره ۲ - در مشارکت‌های مدنی، اعم از اختیاری و قهری، اشخاص حقیقی در هر واحد شغلی مکلفند از بین خود یک نفر را به عنوان نماینده واحد شغلی انتخاب نمایند. کلیه تکالیف مالیاتی واحد شغلی، از جمله ثبت‌نام، تسلیم اظهارنامه واحد و پرداخت مالیات توسط مشارکت‌های به نمایندگی شرکاء انجام خواهد شد.

تبصره ۳ - در مورد کارگاه‌ها و واحدهای تولیدی، خدماتی و بازرگانی که نوع فعالیت آنها ایجاد دفتر، فروشگاه یا شعبه در بیش از یک محل را اقتضا نماید، مکلفند یک اظهارنامه به اداره امور مالیاتی محل فعالیت اصلی تسلیم نمایند.

تبصره ۴- برای مؤدیانی که محل ثابت برای شغل خود ندارند، محل سکونت از لحاظ تسلیم اظهارنامه و سایر امور مالیاتی مناطق اعتبار خواهد بود. در صورتی که مؤدی محل‌های متعدد برای سکونت خود داشته باشد، مکلف است یکی از آنها را برای انجام تکالیف مالیاتی معرفی نماید. در غیر این صورت، سازمان امور مالیاتی کشور یکی از محل‌های سکونت مؤدی را برای انجام تکالیف مالیاتی انتخاب و به مؤدی اعلام خواهد کرد.

ماده ۱۹- در مواردی که سازمان جهت رسیدگی به اظهارنامه یا بررسی میزان معاملات به مؤدیان و متعاملین مراجعه و دفاتر و اسناد و مدارک آنها را درخواست می‌نمایند، اشخاص مذکور مکلف به ارائه دفاتر و اسناد و مدارک مربوط درخواستی حسب مورد می‌باشند.

ماده ۲۰- در مورد اشخاص حقوقی که منحل می‌شوند تا زمان تصفیه، شخص حقوقی کماکان مؤدی محسوب می‌شود و مدیر یا مدیران تصفیه مکلف به انجام تکالیف مقرر در این قانون خواهد بود.

ماده ۲۱- در انتقال یک واحد صنفی، شخص دارنده واحد صنفی تا زمان انتقال، مسئولیت اجرای مقررات و تمامی تکالیف دوره‌های مالیاتی مربوط از جمله تسلیم اظهارنامه، صدور صورتحساب و سایر مقررات را بر عهده خواهد داشت.

ماده ۲۲- مالیات بر ارزش افزوده به عنوان امانت در اختیار مؤدی می‌باشد و جزء درآمد و اموال وی محسوب نمی‌گردد. جریمه‌های متعلق بر مالیات یاد شده در موارد ورشکستگی به جز مستثنیات دین، حق تقدم بر سایر بدھی‌ها خواهد داشت.

فصل پنجم- ساختار سازمانی مالیات بر ارزش افزوده، وظایف و اختیارات آن

ماده ۲۳- ساختار و تشکیلات مورد نیاز سازمان در سطح کشور و استان‌ها متناسب با شرایط اقتصادی هر منطقه و بدون الزام به رعایت سطح تقسیمات کشوری از طریق وزیر امور اقتصادی و دارایی به سازمان اداری و استخدامی کشور پیشنهاد و پس از تأیید آن سازمان قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۲۴- به سازمان اجازه داده می‌شود تا دو درصد (٪۲) مجوزهای استخدامی خود را بر اساس آیین‌نامه‌ای که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان اداری و استخدامی کشور به تصویب هیئت وزیران می‌رسد از بین دارندگان مدارک تحصیلی دانشگاهی مرتبط، بدون انتشار آگهی و برگزاری آزمون به استخدام درآورد.

ماده ۲۵- سازمان با توجه به نوع فعالیت، حجم فعالیت (حد آستانه)، منطقه جغرافیایی و یا تلفیقی از آنها، مؤدیان مشمول این قانون را برای اجرای قانون، فراخوان و ثبت نام می‌نماید. دستورالعمل اجرایی فراخوان و نحوه ثبت‌نام توسط سازمان تهیه و اعلام خواهد شد. سازمان مکلف است اعمال تغییرات موضوع این ماده را که منجر به افزایش یا کاهش تعداد مؤدیان خواهد شد سه ماه قبل از اجرا برای اطلاع عموم از طریق حداقل یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار کشور و سامانه عملیات الکترونیکی سازمان برای اجرا در دوره یا دوره‌های بعد اعلام نماید.

تبصره ۱- سازمان مجاز است با ثبت نام اختیاری اشخاص حقیقی یا حقوقی که فراخوان نشده‌اند موافقت نماید. در این صورت، اشخاص مذکور حداقل تا ۵ سال حق خروج از نظام مالیات بر ارزش افزوده را نخواهند داشت.

تبصره ۲- فراخوان‌هایی که در اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ و اصلاحات بعدی آن اعلام شده است، کماکان به قوت خود باقی است.

ماده ۲۶- مؤدیان مشمول اجرای این قانون مکلفند به ترتیبی که سازمان تعیین و اعلام می‌نماید نسبت به ثبت‌نام اقدام نمایند. سازمان موظف است پس از احراز شرایط مؤدیانی که ثبت‌نام نموده‌اند، گواهی ثبت‌نام صادر نماید.

در صورت سلب احراز شرایط مذکور از جمله عدم شناسایی مؤدی در نشانی قانونی اعلام شده، صدور صورتحساب غیرواقعی و اظهار معاملات صوری، سازمان مکلف است نسبت به بطلان گواهی ثبت‌نام مؤدی اقدام نماید.

سازمان مکلف است همزمان با صدور یا بطلان گواهی ثبت نام مراتب را جهت اطلاع عموم در سامانه عملیات الکترونیکی سازمان درج نماید.

تبصره ۱- اشخاص حقیقی و حقوقی مکلفند گواهی ثبتنام را از اداره امور مالیاتی مربوط اخذ نمایند. اشخاص حقیقی موقوفند گواهی مذکور را در محل فعالیت در مکان قابل مشاهده برای عموم نصب نمایند.

اشخاص حقیقی موقوفند گواهی مذکور را در محل فعالیت اصلی نصب و در صورت داشتن سامانه الکترونیکی از طریق سامانه الکترونیکی در معرض نمایش عموم قرار دهند.

تبصره ۲- مؤدیان موقوفند در صورت خاتمه یا تغییر فعالیت شغلی، طرف یک هفته مراتب را به سازمان اعلام نمایند و در این صورت پس از احراز موضوع توسط سازمان؛ گواهی ثبتنام مؤدی حسب مورد لغو یا اصلاح و در سامانه عملیات الکترونیکی سازمان درج می نمایند.

تبصره ۳- سازمان مکلف است امکانات لازم برای استعلام صحت ثبتنام مؤدیان را به شیوه مناسب از جمله به صورت برخط یا با پیام کوتاه فراهم نماید.

ماده ۲۷- سازمان مجاز است در اجرای مقررات این قانون، از خدمات اشخاص حقیقی و حقوقی ذی صلاح به استثنای امور مربوط به تشخیص، دادرسی، مطالبه و وصول مالیات، استفاده نماید. در صورت استفاده از خدمات اشخاص فوق الذکر، پرداخت حق الزحمه به عهده سازمان خواهد بود. در این صورت، اشخاص مذکور مجاز نخواهند بود همزمان به مؤدیان مذکور، خدمات مالی و مشاوره‌ای ارائه نمایند.

شرایط استفاده، نحوه انجام دادن تکالیف و سایر موارد اجرایی موضوع این قانون و تعیین حق الزحمه خدمات طبق آیین-نامه‌ای خواهد بود که توسط سازمان تهیه می شود و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می رسد.

ماده ۲۸- سازمان می تواند نسبت به مؤدیانی که قادر به پرداخت بدھی مالیاتی خود اعم از اصل و جریمه به طور یکجا نیستند از تاریخ قطعیت مالیات حداکثر به مدت یک سال تقسیط نماید.

تبصره- تاریخ قطعیت در مورد مالیات ابرازی، تاریخ انقضای سرسپید پرداخت مالیات است. در سایر موارد تاریخ ابلاغ برگ قطعی مالیات ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۲۹- سازمان می تواند رسیدگی و تنظیم گزارش مالیاتی دوره‌های مالیاتی مؤدیان را به سازمان حسابرسی و مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی واگذار نماید. اشخاص مذکور در صورت پذیرش کار موقوفند در چارچوب قانون و مقررات مالیات بر ارزش افزوده گزارش رسیدگی مالیاتی را طبق نمونه‌ای که توسط سازمان تعیین می گردد تنظیم نمایند. در این صورت، پرداخت حق الزحمه به عهده سازمان می باشد.

تبصره- اشخاص مذکور مجاز نخواهند بود به مؤدیان مورد رسیدگی، خدمات حسابداری و مشاوره‌ای ارائه نمایند.

ماده ۳۰- سازمان امور مالیاتی مکلف است طرف مدت یک ماه از تاریخ تصویب این قانون به منظور فراهم نمودن زمینه تحقیق اهداف و مأموریت‌های سازمان و ارتقای سطح انگیزش کارکنان و اجرای صحیح و به موقع قوانین و مقررات مالیاتی، نسبت به تهیه آیین‌نامه خاص اداری، مالی، استخدامی و تشکیلاتی خود اقدام و با پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان امور اداری و استخدامی کشور، پس از تصویب هیئت وزیران اجرا نماید. سازمان در موارد یاد شده از شمول قوانین و مقررات عمومی دولت مستثنی است.

بودجه سازمان امور مالیاتی کشور و واحدهای استانی ذی ربط هر سال به صورت متمرکز در ردیف جداگانه‌ای در قوانین بودجه منظور و به طور صد درصد (۱۰۰٪) تخصیص یافته تلقی می شود و وجهت انجام هزینه‌های جاری و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ستاد سازمان و واحدهای استانی در اختیار سازمان مذکور قرار داده می شود.

ماده ۳۱- احکام مربوط به فصول هشتم و نهم باب چهارم و فصل سوم باب پنجم و مواد (۹۷)، (۱۶۱)، (۱۶۹)، (۱۶۲)، (۱۶۱)، (۱۶۹) مکرر، تبصره (۱) ماده (۱۷۷)، (۱۷۸)، (۱۸۱)، (۱۷۸)، (۱۸۲)، (۱۸۶) و تبصره (۱) آن، (۱۹۱)، (۱۹۸)، (۲۰۲)، (۲۱۹)، (۲۳۰) لغایت (۲۳۲)، (۲۳۸)، (۲۴۳)، (۲۴۴)، (۲۵۷) لغایت (۲۷۹) قانون مالیات‌های مستقیم در مورد مالیات‌های این قانون جاری است. در مواردی که احکام فوق الذکر در خصوص درآمد مشمول مالیات باشد، در مورد مالیات بر ارزش افزوده نسبت به مأخذ محاسبه مالیات جاری خواهد بود.

تبصره - به سازمان اجازه داده می شود به منظور رسیدگی به پرونده های قابل طرح این قانون در شورای عالی مالیاتی، تعداد شعب شورای مذکور را به دو برابر افزایش دهد.

فصل ششم - مالیات های سبز و سلامت

ماده ۳۲- واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی که به تشخیص سازمان حفاظت محیط زیست، حد مجاز و استانداردهای حفاظت محیط زیست را رعایت نمی کنند، در صورتی که در مهلت زمانی که برای آنها تعیین می شود نسبت به رفع آلایندگی خود اقدام ننمایند، بر اساس معیارهایی نظیر شدت، مدت، نوع و مکان آلایندگی با نرخ های ۱/۵ و ۰/۵ درصد به مأخذ فروش یا درآمد ارائه خدمات حسب مورد مشمول مالیات سبز خواهد شد. این حکم در مورد واحدهای تولید کننده کالاهای خدمات معاف و غیر معاف و صادراتی و واحدهای مستقر در مناطق آزاد تجاری صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی نیز جاری است.

معیارهای لازم برای نحوه تعیین مهلت زمان رفع آلایندگی واحدها و نیز سطح بندی میزان آلایندگی واحدهای یاد شده حداقل ظرف سه ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون توسط سازمان حفاظت محیط زیست تهیه می شود و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱- در صورتی که واحدهای تولیدی و صنعتی دارای خطوط تولیدی مجرزا با محصول مستقل از هم باشند مالیات سبز صرفاً و حسب مورد از فروش یا درآمد ارائه خدمات خطوط آلاینده مطالبه و وصول خواهد شد.

تبصره ۲- چنانچه واحدهای تولیدی و صنعتی مبادرت به تولید کارمزدی نمایند، درآمد خدمات تولید کارمزدی با پنج برابر نرخ های این ماده مشمول مالیات سبز خواهد شد. شرکت هایی که در زنجیره تولید پنج فرآورده نفتی (بنزین، نفت سفید، نفت کوره، نفت گاز و سوخت هواپیما)، گاز طبیعی و برق قرار دارند، درآمد خدمات تولید کارمزدی آنها با ضوابط و نرخ هایی معادل صدر این ماده مشمول مالیات خواهد شد.

تبصره ۳- سازمان حفاظت محیط زیست کشور مکلف است حداقل ظرف شش ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، پایگاه اطلاعاتی واحدهای آلاینده و سطح آلایندگی آنها را ایجاد و برای سازمان امور مالیاتی کشور، امکان دسترسی برخط را فراهم کند. تاریخ شمول مالیات سبز از ابتدای دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام و درج نام واحدهای آلاینده در پایگاه مذکور خواهد بود. در صورت کاهش سطح یا رفع کامل آلایندگی، واحدهای مذکور از ابتدای دوره مالیاتی تاریخ اعلام و در صورت افزایش سطح آلایندگی از ابتدای دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام و درج مراتب در پایگاه یاد شده به ترتیب مشمول مالیات سبز متناسب با سطح جدید آلایندگی و یا خروج از شمول مالیات این ماده خواهد بود.

سازمان حفاظت محیط زیست موظف است حداقل ظرف مدت یک ماه از تاریخ درخواست واحد آلاینده، مبنی بر کاهش سطح و یا رفع آلایندگی، نظر خود را به واحد آلاینده اعلام نموده و در صورت تغییر، مراتب را به ترتیب فوق الذکر به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام نماید.

تبصره ۴- سرمایه گذاری که به منظور رفع یا کاهش آلایندگی واحدهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست انجام می شود در صورت تأیید رفع یا کاهش آلایندگی توسط سازمان حفاظت محیط زیست، در سال اول یا سال های بعد قابل استهلاک خواهد بود. سایر هزینه های انجام شده با بت رفع یا کاهش آلایندگی به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی خواهد شد.

تبصره ۵- در صورتی که نیروگاه های تولید برق در مقاطع خاصی از سال با درخواست دولت، مجبور به استفاده از سوخت نفت کوره و نفت گاز شوند، سازمان حفاظت محیط زیست موظف است در مقاطع مذکور، این موضوع را در احتساب شدت، مدت و نوع آلایندگی نیروگاهها لحاظ نماید.

ماده ۳۳- شماره گذاری انواع وسائط نقلیه (سبک، سنگین و موتورسیکلت) حسب مورد بر اساس میزان انتشار دی اکسید کربن به ازای هر کیلومتر پیمایش، درج شده در برچسب انرژی (طبق تعریف سازمان ملی استاندارد)، به مأخذ قیمت فروش کارخانه در مورد تولید داخلی یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی برای خودروهای وارداتی طبق نرخهای مندرج در جدول زیر مشمول مالیات است:

ردیه انرژی	کابین	سواری و وانت دو		وانت تک کابین و خودروی عمومی		وسائط نقلیه سنگین		موتور سیکلت
		تولید داخل	وارداتی	تولید داخل	وارداتی	تولید داخل	وارداتی	
.	A
.	B
۰/۵	۰/۲۵	۰	۰	۰/۴	۰/۲	۱	۰/۵	C
۱/۵	۰/۵	۰/۲	۰/۱	۰/۸	۰/۴	۳	۱	D
۲/۵	۱	۰/۴	۰/۲	۱/۶	۰/۸	۵	۲	E
۳/۵	۱/۵	۰/۶	۰/۴	۲/۴	۱/۲	۷	۳	F
۵	۲/۵	۰/۸	۰/۶	۳	۱/۵	۹	۵	G

قیمت فروش انواع وسائط نقلیه تولید داخل و وارداتی که مبنای محاسبه مالیات موضوع این ماده قرار می‌گیرد، هر سال تا پایان دی‌ماه بر اساس آخرین مدل و با توجه به مأخذ مذکور، توسط سازمان تعیین و برای اجرا در سال بعد اعلام خواهد شد. مأخذ مذکور برای وسائط نقلیه وارداتی از تاریخ ابلاغ قابل اجرا می‌باشد. این مهلت زمانی برای انواع وسائط نقلیه جدیدی که بعد از تاریخ مذکور تولید آنها شروع یا به کشور وارد می‌شود لازم الرعایه نمی‌باشد.

تبصره ۱- انواع وسائط نقلیه (سبک، سنگین و موتورسیکلت) تمام (فول) هیبرید پلاگین و برقی به تشخیص وزارت صنعت، معدن و تجارت مشمول مالیات موضوع این ماده نمی‌باشد.

تبصره ۲- وزارت صنعت، معدن و تجارت مکلف است با همکاری سازمان حفاظت محیط‌زیست و سازمان ملی استاندارد، فهرست وسائط نقلیه تولید داخل و وارداتی را با توجه به میزان انتشار دی اکسید کربن، مندرج در برچسب انرژی، تهیه و ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون به صورت برخط به سازمان اعلام نماید و به اطلاع عموم برساند. همچنین وزارت مذکور موظف است تغییرات فهرست فوق را به صورت برخط به سازمان اعلام کند و به اطلاع عموم برساند.

تبصره ۳- در صورتی که برای یک یا چند نوع از وسائط نقلیه موضوع این ماده برچسب انرژی تعیین و اعلام نشده باشد، وسائط نقلیه مذکور حسب مورد با نرخ ردیف G جدول موضوع این ماده و به مأخذ صدر ماده مشمول مالیات شماره گذاری می-شوند.

تبصره ۴- اشخاص حقوقی وارد کننده و تولیدکنندگان انواع وسائط نقلیه موضوع این ماده مکلفند مالیات مذکور را در تاریخ فروش با درج در اسناد فروش از خریداران دریافت نمایند و اظهارنامه مربوط به مالیات شماره گذاری و همچنین مشخصات دقیق وسائط نقلیه فروخته شده هر ماه را حداکثر تا پانزدهم ماه بعد مطابق فرم نمونه سازمان از طریق سامانه عملیات الکترونیکی سازمان تسلیم و مالیات مذکور را پرداخت تمایند. مؤذیان موضوع این ماده در صورت عدم پرداخت مالیات مذکور در مهلت مقرر علاوه بر پرداخت اصل مالیات، مشمول جریمه غیرقابل بخشودگی به میزان ۲۰ درصد مالیات موضوع این ماده و در صورت تأخیر در پرداخت آن، مشمول جریمه‌های موضوع ماده (۴۹) خواهد بود.

تبصره ۴- اشخاص حقیقی واردگردنده وسائل نقلیه مکلفند قبل از شماره‌گذاری با مراجعه به ادارات امور مالیاتی ذیربط مالیات متعلق را به ترتیبی که سازمان تعیین می‌نماید پرداخت کنند. شماره‌گذاری وسائل نقلیه وارداتی مذکور منوط به پرداخت مالیات شماره‌گذاری خواهد بود.

تبصره ۵- شماره‌گذاری وسائل نقلیه اختصاصی (نیروهای نظامی و انتظامی) نیز مشمول این ماده می‌باشد.

تبصره ۶- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (معاونت راهنمایی و رانندگی) مکلف است قبل از شماره‌گذاری وسائل نقلیه وارد شده توسط اشخاص حقیقی، گواهی پرداخت مالیات را کنترل و از شماره‌گذاری وسائل نقلیه‌ای که مالیات آنها پرداخت نشده است، خودداری نماید.

ماده ۳۴- وسائل نقلیه (سپک، سنگین و موتورسیکلت) به شرح ذیل مشمول مالیات سالانه آلایندگی می‌باشند.

الف- مأخذ محاسبه مالیات سالانه آلایندگی وسائل نقلیه، مأخذ مذکور در ماده ۳۴ این قانون می‌باشد. مأخذ محاسبه برای وسائل نقلیه‌ای که سال مدل آنها ۵ سال پیش از سال اجرای این قانون باشد، ۶۰ درصد مأخذ مذکور خواهد بود. در مورد خودروهایی که تولید آنها متوقف می‌شود، مأخذ محاسبه توسط سازمان و متناسب با آخرین مدل ساخته شده تعیین می‌گردد.

ب- نرخ مالیات سالانه آلایندگی وسائل نقلیه تا ۱۰ سال بعد از سال مدل وسیله نقلیه مذکور معادل یک دهم نرخ‌های مندرج در جدول ماده ۳۴ خواهد بود. پس از سال دهم هر سال، به میزان ۱۰ درصد به نرخ پایه مالیات آلایندگی وسائل نقلیه مذکور اضافه می‌شود و حداکثر به دو برابر نرخ پایه مالیات آلایندگی افزایش می‌یابد.

تبصره ۱- وسائل نقلیه‌ای که نرخ مالیات آنها در جداول ذیل ماده ۳۴ صفر می‌باشد، تا سپری شدن ۵ سال از سال مدل وسائل نقلیه از پرداخت مالیات سالانه آلایندگی معاف می‌باشند و پس از آن، وسائل نقلیه سنگین با نرخی معادل یک دهم نرخ‌های مندرج در ردیف D جدول ماده ۳۴، و سایر وسائل نقلیه با نرخی معادل یک دهم نرخ‌های مندرج در ردیف C جدول مذکور مشمول مالیات سالانه آلایندگی می‌باشند.

تبصره ۲- چنانچه مالکیت وسائل نقلیه مذکور پس از سال مدل تغییر نماید، پرداخت مالیات سالانه آلایندگی موضوع این ماده از سال انتقال بر عهده مالک جدید خواهد بود.

تبصره ۳- وسائل نقلیه‌ای که گواهی اسقاط دارند، در سال مربوط مشمول مالیات موضوع این ماده نمی‌باشند.

تبصره ۴- وسائل نقلیه‌ای که قبل از لازم‌اجرا شدن این قانون شماره‌گذاری شده‌اند نیز مشمول مقررات موضوع این ماده می‌باشند.

تبصره ۵- مالکان وسائل نقلیه مکلفند مالیات سالانه آلایندگی هر سال را تا پایان همان سال پرداخت نمایند.

تبصره ۶- ارائه خدمات نسبت به وسائل نقلیه (سپک، سنگین و موتورسیکلت) توسط ادارات راهنمایی و رانندگی در مورد تعویض پلاک، و توسط دفاتر اسناد رسمی در مورد تنظیم اسناد رسمی، منوط به تصفیه بدھی مالکان نسبت به وسائل نقلیه مورد معامله و همچنین نسبت به پرداخت بدھی سایر وسائل نقلیه آنان خواهد بود.

سازمان امور مالیاتی مکلف است با ایجاد سامانه الکترونیک صدور گواهی پرداخت مالیات سالانه آلایندگی وسائل نقلیه، امکان صدور الکترونیکی مفاصی حساب سالانه وسائل نقلیه را برای مجتمع مذکور و مالکان فراهم نماید. تصفیه بدھی سایر وسائل نقلیه مالکان منوط به ایجاد سامانه مذکور توسط سازمان خواهد بود.

تبصره ۷- پرداخت مالیات هر سال حداکثر تا پایان همان سال موجب برخورداری از تخفیف به میزان بیست درصد (%) مالیات سالانه آلایندگی خواهد شد.

تبصره ۸- پرداخت مالیات پس از موعد مقرر مشمول جرمیه غیرقابل بخشودگی معادل بیست درصد (۲۰٪) مالیات

سالانه آیینه‌گی خواهد بود و در صورت تأخیر بیش از یک ماه، علاوه بر جرمیه مذکور مشمول جرمیه‌ای مفهول آن درصد مالیات سالانه آیینه‌گی به ازای هر ماه نسبت به مدت تأخیر خواهد بود.

تبصره ۹- چنانچه مالک یا مالکین وسائل نقلیه (سبک، سنگین و موتور سیکلت) از پرداخت مالیات موضوع این ماده به مدت ۵ سال از سال مالکیت، خودداری نمایند و یا مبلغ مالیات و جرمیه متعلق آنها از ۵ درصد نصاب معاملات کوچک بیشتر باشد، سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند نسبت به مطالبه قطعی مالیات سنت از پرداخت نشده و وصول آن بر حسب فصل نهم باب چهارم قانون مالیات‌های مستقیم اقدام نماید.

تبصره ۱۰- تمام درآمدهای حاصل از وصول مالیات موضوع این فصل مشمول کسر وجه موضوع ماده (۴۶) این قانون خواهد بود.

تبصره ۱۱- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی و شهرداری‌ها مکلف هستند امکان دسترسی برخط (آنلاین) به پایگاه اطلاعات وسائل نقلیه خود را برای سازمان فراهم نمایند.

تبصره ۱۲- سازمان موظف است نسبت به اطلاع‌رسانی در خصوص وظایف و تکاليف مالک یا مالکین وسائل نقلیه به طرق مقتضی از جمله از طریق ارسال پیامک اقدام نماید.

تبصره ۱۳- آینین‌نامه اجرایی این ماده ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) و همکاری وزارت کشور به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ماده ۳۵- کالاهای ذیل (اعم از تولید داخل و واردات)، مشمول مالیات مقطوع به مأخذ فروش به شرح زیر می‌باشند:

الف- انواع بنزین و سوخت هواپیما، سی درصد (۳۰٪)،

ب- نفت گاز و نفت سفید پانزده درصد (۱۵٪)،

ج- گاز طبیعی و نفت کوره ده درصد (۱۰٪)،

د- آب و برق ده درصد (۱۰٪).

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران یا شرکت‌های پالایش نفت، شرکت‌های انتهایی فروشنده گاز طبیعی، برق و آب حسب مورد مکلفند مالیات مقطوع موضوع این ماده را در زمان فروش (صدور قبض) بر مبنای قیمت فروش به خریداران خود، یکبار در انتهای زنجیره محاسبه و از آنها اخذ کنند و حداکثر تا پایان ماه خورشیدی بعد به حساب‌های تعیین شده سازمان نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نمایند.

تبصره ۱- برداشت از کالاهای مذکور برای مصارف شخصی و شغلی نیز مشمول حکم این ماده خواهد بود.

تبصره ۲- آینین‌نامه اجرایی این ماده در خصوص نحوه رسیدگی، مطالبه، وصول و واریز به حساب تعیین شده، ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری وزارت‌خانه‌های نفت و نیرو تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

تبصره ۳- نفت (نفت خام، میعانات گازی و گاز طبیعی خام) که نهاده اولیه کالاهای موضوع این ماده است، از شمول مالیات مقطوع و ارزش افزوده مستثنی می‌باشد. سایر محصولات و مشتقهای مذکور که مشمول مالیات این ماده نشده‌اند، مشمول مالیات موضوع ماده (۹) و مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره ۴- وزارت‌خانه‌های نفت و نیرو حسب مورد اشخاص قبل از انتها و انتهای زنجیره تولید، انتقال، توزیع و فروش کالاهای موضوع این ماده را به وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) اعلام می‌کنند. اشخاص مذکور صرفاً در خصوص عرضه کالاهای موضوع این ماده از شمول موضوع ماده (۹) و مقررات این قانون مستثنی هستند.

ماده ۳۶- انواع سیگار و محصولات دخانی علاوه بر مالیات بر ارزش افزوده در مبادی تولید و واردات، به قیمت خردهفروشی مشمول مالیات مقطع به شرح زیر میباشد:

(الف) هر بسته سیگار محتوی ۲۰ نخ سیگار به نرخ ۴۰ درصد مشروط بر اینکه مالیات متعلق برای هر بسته سیگار از مبلغ ۱۰,۰۰۰ ریال کمتر نباشد. این نرخ به مدت ۵ سال از سال دوم اجرای این قانون هر سال به میزان ۷ واحد درصد نسبت به سال قبل افزایش مییابد به نحوی که در پایان سال ششم به ۷۵ درصد قیمت خردهفروشی برسد.

(ب) انواع تنباکوی معسل یا سنتی آماده مصرف با نرخهای بند الف مشمول مالیات میباشد به شرط آنکه مالیات متعلق برای هر گرم آن از مبلغ ۵۰۰ ریال کمتر نباشد.

تبصره ۱- بسته‌بندی سیگار کمتر از ۲۰ نخ، یک بسته تلقی شده و مشمول مالیات، حسب مقررات بند الف خواهد بود.

تبصره ۲- وزارت صنعت، معدن و تجارت مكلف است قیمت خردهفروشی مأخذ محاسبه مالیات مقطع این ماده هر سال برای اجرا در سال بعد را تا پایان آذر ماه سال قبل تعیین و به واحدهای تولیدی، سازمان و گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام نماید.

تبصره ۳- وزارت صنعت، معدن و تجارت مكلف است ارقام ثابت موضوع بندهای الف و ب این ماده را هر سال با توجه به قیمت خردهفروشی سیگار و تنباکو تعديل و ارقام تعديل شده را به واحدهای تولیدی، سازمان و گمرک جهت اجرا اعلام نماید.

تبصره ۴- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است حداکثر تا مدت شش ماه از زمان لازم‌اجرا شدن این قانون، امکان دسترسی بر خط (آنلاین) سازمان امور مالیاتی کشور را به سامانه تولید و توزیع محصولات ایجاد شده توسط آن وزارت فراهم نماید.

تبصره ۵- تولیدکنندگان کالاهای مذکور مکلفند در زمان فروش، مالیات موضوع این ماده را به مأخذ قیمت‌های خردهفروشی اعلام شده توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت محاسبه و ضمن درج در اسناد فروش (صورتحساب) از خریداران اخذ و حداکثر تا پایان ماه بعد به حسابهای تعیین شده توسط سازمان واریز نمایند.

تبصره ۶- گمرک جمهوری اسلامی ایران مكلف است در زمان واردات کالاهای مذکور، مالیات مزبور را به مأخذ قیمت‌های خردهفروشی اعلام شده توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت محاسبه و ضمن درج در پروانه گمرکی قبل از ترجیح از واردکنندگان وصول و به ترتیبی که سازمان تعیین مینماید به حسابهای مربوط واریز نمایند.

مقرر شد متن مصوب مجلس شورای اسلامی در لایحه برنامه ششم توسعه در این زمینه جایگزین این ماده شود.

ماده ۳۷- کالاهای موضوع ماده (۳۶) و (۳۷) در صورت صادرات به خارج از کشور مشمول مالیات مقطع نمیباشد و مالیات پرداختی در حلقه‌های قبلی بایت کالاهای مزبور با ارائه اسناد و مدارک مثبته مسترد میگردد.

ماده ۳۸- در محاسبه مالیات مقطع کالاها و خدمات موضوع این فصل به استثنای ماده (۳۳) و (۳۵)، مالیات بر ارزش افزوده و مالیات‌های موضوع این فصل و موارد مذکور در تبصره (۱) ماده (۷) این قانون جزء مأخذ محسوب نمیشوند.

ماده ۳۹- مالیات موضوع این فصل به عنوان اعتبار مالیاتی محسوب نمیگردد و قابل کسر و تهاتر از مالیات بر ارزش افزوده نمیباشد.

ماده ۴۰- مالیات‌های پرداخت شده به موجب مقررات این فصل به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی پذیرفته میشود.

ماده ۴۱- احکام سایر فصول این قانون (به استثنای احکام مربوط به نرخ و ترتیبات واریز، فصل دوم این قانون، ماده ۴۸ و حکم ماده ۷ و تبصره‌های آن و فصل سوم باب پنجم قانون مالیات‌های مستقیم)، در رابطه با مالیات موضوع این فصل نیز

تبصره ۱- عرضه کنندگان کالاها و ارائه دهندهای خدمات و واردکنندگان و تولیدکنندگان موضوع این فصل از نظر اجرای حکم مقرر در ماده ۱۸ این قانون (تسلیم اظهارنامه) در حکم مؤذی محسوب می‌گردد.

تبصره ۲- مرجع رسیدگی به اختلافات موضوع این فصل، هیئت حل اختلاف مالیاتی موضوع تبصره (۲) ماده (۲۱۶) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن است.

فصل هفتم- تخصیص، انتقال و توزیع مالیات

ماده ۴۲- مالیات‌های و جریمه‌های وصول شده موضوع این قانون به استثنای مالیات‌های موضوع مواد (۳۳)، (۳۴)، (۳۵) به نسبت ۶۷ درصد (٪.۶۷) به عنوان درآمد عمومی کشور و ۳۳ درصد (٪.۳۳) به عنوان سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها تعیین می‌گردد.

تبصره- سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از محل مالیات‌ها و جریمه‌های موضوع این ماده پس از کسر وجوده موضوع ماده (۴۶) به حساب مرکز وزارت کشور نزد خزانه توسط سازمان به حساب مرکز ملی سازمان نزد خزانه داری کل کشور برای توزیع بین شهرداری‌ها و دهیاری‌ها مطابق مقررات ماده (۴۴) واریز می‌شود.

در صورتی که مناطق مشمول قانون مالیات بر ارزش افزوده شوند تبصره زیر به عنوان تبصره ۲ به ماده ۴۳ اضافه می‌شود.

تبصره ۲- در مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی، سهم مالیات به حساب سازمان‌های مناطق مذکور واریز می‌گردد.

ماده ۴۳- وجوده واریزی به حساب مرکز ملی سازمان بابت سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها بر اساس ضرایب و شاخص‌های مشخصی بین استان‌ها، و در هر استان، بین شهرداری‌ها و دهیاری‌ها توزیع می‌شود. ضرایب و شاخص‌های فوق الذکر به موجب آیین‌نامه‌ای تعیین می‌گردد که با پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی و کشور و سازمان برنامه و بودجه به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌های هر استان را شورای برنامه‌ریزی و توسعه هر استان بر اساس ضرایب و شاخص‌های مذکور در ابتدای هر سال تعیین و جهت واریز به سازمان اعلام می‌نماید. سازمان مکلف است وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد بر اساس سهم‌های تعیین شده به حساب شهرداری‌ها و دهیاری‌ها واریز نماید.

تبصره ۱- سهم روستاهای فاقد دهیاری را به حساب فرمانداری شهرستان مربوط واریز خواهد شد تا صرف امور عمران و آبادانی همان روستا شود.

تبصره ۲- در راستای اجرای احکام این ماده شهرهای جدید تازه تأسیس فاقد شهرداری از نظر موضوع این ماده حسب مورد شهرداری تلقی می‌شوند.

تبصره ۳- دو درصد (٪.۲) از سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها قبل از توزیع استانی برای تأمین منابع مالی مورد نیاز ایجاد زیرساخت‌های مربوط به مدیریت پسماند و فاضلاب شهرک‌های صنعتی، کمرنگ سبز در محوطه داخل و اطراف شهرک‌ها و نواحی صنعتی بر اساس ضرایب و دستورالعملی که وزارت صنعت، معدن و تجارت تعیین و به سازمان اعلام می‌کند بین شهرک‌ها و نواحی مربوطه توزیع می‌گردد.

تبصره ۴- هرگونه برداشت از حساب مرکز وجوده به جز پرداخت به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و اشخاص مذکور در این ماده ممنوع می‌باشد.

تبصره ۵- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) مکلف است گزارش عملکرد وجوده توزیع شده را هر سه ماه یک بار به کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی، وزارت کشور و شورای عالی استانها ارائه نماید و به طرق مقتضی به اطلاع عموم برساند.

ماده ۴۴- مالیات‌ها و جریمه‌های وصول شده مواد ۳۳، ۳۴ و ۳۵ به نسبت‌های ۴۰، ۴۰ و ۲۰ درصد به ترتیب به

حساب‌های تمرکز وجود وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها)، وزارت راه و شهرسازی، و صندوق ملی محیط زیست واریز می‌شود تا صرف امور ذیل گردد:

(الف) وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها) در توسعه و بازسازی حمل و نقل عمومی و تأمین ماشین آلات خدماتی و عمرانی شهرها

(ب) وزارت راه و شهرسازی برای توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل بین شهری (جاده ای و ریلی)

(ج) صندوق ملی محیط زیست در چارچوب اسنامه

ماده ۴۵- سه درصد (۳٪) از وجوده واریزی که به حساب‌های موضوع این قانون واریز می‌گردد، به حساب مخصوصی نزد خزانه به نام سازمان امور مالیاتی کشور واریز می‌شود و معادل آن از محل اعتبار اختصاصی که در قوانین بودجه سنتی منظور می‌گردد در اختیار سازمان مذکور که وظیفه شناسایی، رسیدگی، مطالبه و وصول این عوارض را عهده دار می‌باشد، قرار می‌گیرد تا برای تأمین و تعمیر و بازسازی ساختمان و خرید تجهیزات، آموزش و تشویق کارگنان، حسابرسی مؤidian، اطلاع‌رسانی و آموزش مؤidian، تشویق و جایزه به مصرف‌کنندگان و سایر اشخاص که در امر ارائه اطلاعات مالیاتی و وصول مالیات فعالیت می‌کنند هزینه نماید، وجود پرداختی به استناد این بند به عنوان پاداش وصولی از شمول مالیات و کلیه مقررات مغایر مستثنی است.

ماده ۴۶- معادل دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی که حقوق ورودی آنها وصول می‌شود از محل اعتباراتی که همه ساله در قوانین بودجه سنتی کل کشور منظور می‌شود در اختیار وزارت کشور قرار می‌گیرد تا بر اساس مقررات بند الف ماده ۴۵ این قانون هزینه نماید.

فصل هشتم- جریمه‌های مالیاتی

ماده ۴۷- مؤidian مالیاتی در صورت تخلف از مقررات این قانون در موارد ذیل علاوه بر پرداخت مالیات، مشمول جریمه‌هایی به شرح زیر خواهد بود:

۱- عدم ثبت‌نام در مهلت مقرر، معادل ۱۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال یا بیست درصد (۲۰٪) مالیات فروش؛ هر یک که بیشتر باشد، برای هر دوره مالیاتی قبل از دوره ثبت‌نام یا شناسایی

۲- عدم تسلیم اظهارنامه از تاریخ ثبت‌نام یا شناسایی حسب مورد، معادل ۱۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال یا بیست درصد (۲۰٪) مالیات بر ارزش افزوده، برای هر دوره مالیاتی، هر یک که بیشتر باشد؛ حکم این بند در مورد فروش (درآمدهای) کالاهای و خدمات کتمان شده به شرط احراز نیز جاری خواهد بود.

۳- در صورت عدم ارائه استناد و مدارک (فروش) معادل ده درصد (۱۰٪) مالیات فروش نسبت به استناد و مدارک ارائه نشده؛

۴- مؤidian مکلف به داشتن دفاتر در صورت عدم ارائه دفاتر معادل پانزده درصد (۱۵٪) مالیات فروش.

۵- عدم درج شماره اقتصادی خود یا خریدار (فعالان اقتصادی مکلف به داشتن شماره اقتصادی) در صورتحساب، معادل ده درصد (۱۰٪) مالیات فروش همان صورتحساب؛

۶- صدور و یا استناد به صورتحساب معامله غیرواقعی، معادل صد درصد (۱۰۰٪) مالیات فروش همان صورتحساب.

۷- کتمان تمام یا بخشی از عرضه کالا و ارائه خدمات، معادل پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات فروش معامله کتمان شده؛

۸- استناد به استناد و مدارک و صورتحساب‌های غیرواقعی منجر به استرداد، علاوه بر وصول اصل مالیات و جریمه‌های متعلق و همچنین اعمال جریمه‌های موضوع ماده (۵۱) این قانون از زمان استرداد، جریمه‌ای معادل بیست و پنج درصد (۲۵٪) وجوده استرداد شده.

۹- دریافت مالیات فروش توسط مؤidian موضوع این قانون از کالاهای و خدمات معاف و همچنین وصول مالیات فروش توسط اشخاص غیرمشمول فرخوان‌های اجرای قانون، علاوه بر وصول مالیات فروش و جریمه تأخیر موضوع ماده (۵۱) این قانون، معادل صد درصد (۱۰۰٪) آن به عنوان جریمه وصول خواهد شد.

فصل هشتم - جریمه‌های مالیاتی

ماده ۴۷- مؤذیان مالیاتی در صورت تخلف از مقررات این قانون در موارد ذیل علاوه بر پرداخت مالیات، مشمول جریمه‌هایی به شرح زیر خواهد بود:

- الف- عدم ثبت‌نام در مهلت مقرر، معادل یک میلیون (۱۰۰۰ ر.۱) ریال یا بیست درصد (۲۰٪) مالیات فروش؛ هر یک که بیشتر باشد، برای هر دوره مالیاتی قبل از دوره ثبت‌نام یا شناسایی
- ب- عدم تسلیم اظهارنامه از تاریخ ثبت نام یا شناسایی حسب مورد، معادل یک میلیون (۱۰۰۰ ر.۱) ریال یا بیست درصد (۲۰٪) مالیات بر ارزش افزوده، برای هر دوره مالیاتی، هر یک که

بیشتر باشد؛ حکم این بند در مورد فروش (درآمدهای) کالاها و خدمات کتمان شده به شرط احراز نیز جاری خواهد بود.

ج- در صورت عدم ارایه استناد و مدارک (فروش) معادل ده درصد (۱۰٪) مالیات فروش نسبت به استناد و مدارک ارایه نشده؛

د- مؤذیان مکلف به داشتن دفاتر در صورت عدم ارایه دفاتر معادل پانزده درصد (۱۵٪) مالیات فروش.

ه- عدم درج شماره اقتصادی خود یا خریدار (فعالان اقتصادی) مکلف به داشتن شماره اقتصادی در صورتحساب، معادل ده درصد (۱۰٪) مالیات فروش همان صورتحساب؛

و- صدور و یا استناد به صورتحساب معامله غیرواقعی، معادل صد درصد (۱۰۰٪) مالیات فروش همان صورتحساب.

ز- کتمان تمام یا بخشی از عرضه کالا و ارایه خدمات، معادل پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات فروش معامله کتمان شده؛

ح- استناد به استناد و مدارک و صورتحساب‌های غیرواقعی منجر به استرداد، علاوه بر وصول اصل مالیات و جریمه‌های متعلق و همچنین اعمال جریمه‌های موضوع ماده (۴۸) این قانون از زمان استرداد، حریمه‌ای معادل بیست و پنج درصد (۲۵٪) وجود استرداد شده.

ط- دریافت مالیات فروش توسط مؤذیان موضوع این قانون از کالاها و خدمات معاف و همچنین وصول مالیات فروش توسط اشخاص غیرمشمول فرآخوان‌های اجرای قانون، علاوه بر وصول مالیات فروش و حریمه تأخیر موضوع ماده (۴۸) این قانون، معادل صد درصد (۱۰۰٪) آن به عنوان جریمه وصول خواهد شد.

تبصره ۱- در صورت اعمال جریمه بند (ز)، جریمه بند (ج) قابل مطالعه نخواهد بود. همچنین، در صورت اعمال حریمه بند (ز)، جریمه اخیر بند (ب) اعمال نخواهد شد.

تبصره ۲- در صورت وصول جریمه بند (الف)، جریمه بند (ب) اعمال نخواهد شد.

ماده ۴۸- تأخیر در پرداخت مالیات‌های موضوع این قانون در مواعيد مقرر، موجب تعلق جریمه‌ای به میزان دو درصد (۲٪) در ماه، نسبت به مالیات پرداخت نشده و مدت تأخیر از زمان انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه یا سرسید پرداخت مالیات، هر یک که مقدم باشد، خواهد بود.

تبصره ۱- در صورت اعمال جریمه بند (۷) جریمه بند (۳) قابل مطالبه نخواهد بود. همچنین، در صورت اعمال جریمه بند (۷) جریمه اخیر بند (۲) اعمال نخواهد شد.

تبصره ۲- در صورت وصول جریمه بند (۱) جریمه بند (۲) اعمال نخواهد شد.

ماده ۴۹- تأخیر در پرداخت مالیات‌های موضوع این قانون در مواعید مقرر، موجب تعلق جریمه‌ای به میزان دو درصد (٪۲) در ماه، نسبت به مالیات پرداخت نشده و مدت تأخیر از زمان انقضای مهلت تسليم اظهارنامه یا سرسید پرداخت مالیات، هر یک که مقدم باشد، خواهد بود.

فصل نهم- سایر مقررات

ماده ۵۰- حکم ماده (۱۶۰) قانون مالیات‌های مستقیم به مالیات‌های موضوع فصل ششم این قانون تسری می‌یابد و حکم آن در مورد این نوع مالیات‌ها و مالیات‌های مستقیم شامل تاجر ورشکسته می‌باشد.

ماده ۵۱- برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوده برای انواع کالاهای وارداتی، تولیدی و ارائه خدمات که در این قانون تعیین تکلیف شده‌اند (اعم از معاف یا مشمول مالیات) و همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات یا معاف از مالیات موضوع قانون مالیات‌های مستقیم، توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع منوع می‌باشد.

تبصره- هزینه، کارمزد و سایر وجوده که از درخواست‌کننده در ازاء ارائه مستقیم خدمات خاص و یا فروش کالا، طبق قوانین و مقررات مربوطه دریافت می‌شود و همچنین خسارات و جریمه‌هایی که به موجب قوانین و یا اختیارات قانونی لغو نشده دریافت می‌گردد، از شمول این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۵۲- مالیات و عوارض ارزش افزوده موضوع قانون مصوب سال ۱۳۸۷ که تاریخ تعلق آنها قبل از اجرای این قانون می‌باشد، از نظر تعیین مأخذ مشمول مالیات و نرخ مالیات و عوارض، جرایم و تکالیف مؤذیان و مأموران مالیاتی و نحوه رسیدگی تابع احکام قانون صدرالاشاره می‌باشد، اما در مورد رفع اختلاف با اداره امور مالیاتی، حل اختلاف مالیاتی، قطعیت، وصول، توزیع، و تسويه تابع احکام و مقررات این قانون می‌باشد.

ماده ۵۳- از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۰۲/۱۷ مجلس شورای اسلامی و همچنین کلیه قوانین و مقررات مغایری که شمول قوانین و مقررات عمومی به آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است لغو می‌شود. مواد و مقررات این قانون تا هنگامی که در قوانین لاحق صریحاً و با ذکر نام، نسخ و یا اصلاح نشده باشد، معتبر خواهد بود.

موارد زیر از شمول این حکم مستثنی می‌باشد:

الف- قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفند ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن؛

ب- قانون مقررات تردد وسائل نقلیه خارجی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲؛

ج- عوارض آزادراه‌ها، عوارض موضوع ماده (۱۲) قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶؛

د- قانون نحوه تأمین هزینه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و اتاق تعاون مصوب ۱۳۷۲/۸/۱۱ و اصلاحات بعدی آن؛

ه- مواد (۶۳) و (۸۷) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ و اصلاحات بعدی آن؛

و- ماده واحده ماده (۸۷) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ و اصلاحیه آن مصوب ۱۳۹۰/۱۱/۱۸؛

ز- قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰/۰۸/۲۲؛

ح- قانون تهیه مسکن برای افراد کم درآمد مصوب ۱۳۷۲/۰۶/۲۱؛

ط- قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷؛

ی- قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۹/۵؛

در صورتی که مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی مشمول مالیات بر ارزش افزوده تلقی شوند بندهای ۹ و ۱۰ ماده فوق الذکر باید حذف گردد.

ماده ۵۴- تاریخ اجرای این قانون از ابتدای فروردین دومین سال پس از سال تصویب می‌باشد

تبصره- تا تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۰۲/۱۷ لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۵۵- ماده (۲) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷/۰۹/۰۷ از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

عبارت «پنج در هزار» مندرج در ماده (۲) به عبارت یک و نیم (۱/۵) درصد اصلاح می‌شود.